

Når dansk svineproduktion flytter til Østeuropa

De danske svineproducenter drager i disse år mod øst. Her bliver de – i modsætning til gængs opfattelse i Danmark – mødt af omfattende lovgivning fra lokal side samtidig med, at de på væsentlige områder også skal efterleve danske regler.

I de sidste år inden kommunismens sammenbrud faldt produktionen af svin dramatisk i østlandene – værst i Ukraine og Rusland, hvor den blev halveret. Stort set alle steder foregik svineproduktionen på statsfarme, der bar præg af årtiers mangelfuld vedligeholdelse, dårlig ledelse samt uengagerede og dårligt uddannede medarbejdere.

Forståelsen for miljøhensyn var ringe, og gyllen blev betragtet som et spildprodukt, der ofte blev udledt til nærmeste sø eller å. Følgen var, at resultaterne og økonomien i disse bedrifter var elendig. Dette nedslående billede af forfald mødte danske landmænd, da de i starten af 1990'erne begyndte at kigge på mulighederne i Østeuropa.

Derfor er danske landmænd og investorer som IØ-Fonden generelt blevet godt modtaget i østlandene, hvor politikerne har

Det har masser af positive konsekvenser for svineproduktion i østlande, når danske producenter flytter ud. IØ støtter den danske udflytning og støtter en bæredygtig udvikling.

betydelig interesse i at få gang i svineproduktionen igen. Både Ukraine og Rusland har netop indgået aftaler om eksport af dansk udstyr og know-how til udvikling af deres svinesektor efter den effektive danske model – herunder også på områderne miljø, dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed, som østlandene i dag har meget fokus på.

Danske svineproducenter vil derfor også fremover være i første række i arbejdet med at genopbygge svineproduktionen i Østeuropa.

Skal Danmark så altid stille krav til, at der anvendes dansk

MiniKronik

Lisbeth Erlands og Max Kruse, seniorrådgivere, IØ-fonden

standard, når vi taler om miljø, fødevarer sikkerhed osv.?

Ja! - så vidt det overhovedet er muligt efter lokal lovgivning - dels fordi det betaler sig, og dels fordi Danmarks position som forgangsland forpligter os.

Men vi må erkende, at det ikke altid er muligt at forvandle et nedslidt tidligere statsbrug til en moderne svineproduktion så hurtigt, som vi kunne ønske os.

Man skal også huske, at vi som danske investorer kommer som gæster i lande, hvor man ikke automatisk deler vor opfattelse af, at danske regler og normer er bedre end den nationale lov-

givning. Det er dog ikke en undskyldning for ikke at anvende dansk standard, når det er muligt, dér hvor dansk standard er den bedste.

Derfor har IØ nu sat fokus på veterinærmedicin, hvor der kan være brug for at se på reglerne og den måde de administreres og håndhæves af myndighederne, især i Rusland og Ukraine.

I nye EU-lande som Polen og Slovakiet er der på EU-niveau en omfattende regulering af medicinområdet og fra 1. januar 2006 har hele EU et forbud mod brug af antibiotiske vækstfremmere. Dem har vi herhjemme i en årrække klaret os uden i kraft af frivillige virksomheder.

Danske virksomheder – herunder landbrug – har siden 1996 været underlagt IØ's miljøpolitik, som løbende er blevet udviklet og udvidet, senest ved årsskiftet, hvor IØ's nye Corporate Social Responsibility (CSR) Policy trådte i kraft.

Den viderefører de tidligere politikker og fastslår, at der løbende skal arbejdes for høje standarder for miljø, etik osv. IØ vil gerne bidrage til debatten om, hvordan vi sikrer en bæredygtig udvikling.